

Leč tyto okolnosti mohl poplatník uplatňovati jen v řízení vyměřovacím, resp. v opravném řízení proti platebnímu rozkazu, nemůže však v řízení týkajícím se obnovy řízení uplatňovati nezákonnost předpisu.

Č. 11.463.

Školství. — Vzájemný poměr norem: I. * Za účinnosti učit. zák. č. 104/1926 Sb. nemůže učitelka národní školy nárok na započtení období, ztráveného ve službě školní před vystoupením z této služby z důvodů provdání, pro zvýšení služného, opíráti o předpis § 4 zák. č. 455/1919 Sb. — II. Týká se nárok na započtení služebních let ve smyslu § 4 zák. č. 455/1919 Sb. též započtení pro postup platový, či toliko započtení pro výslužné a jeho výměru?

(Nález ze dne 3. října 1934 č. 18.523.)

V ě c: Karolina B. v M. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o započtení služební doby.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: St-lka vzdala se dnem 30. dubna 1924 za příčinou svého provdání dobrovolně služby učitelské a bylo jí na základě § 3 odst. 1 zák. z 24. července 1919 č. 455/1919 Sb. povoleno odbytné. K žádosti st-lky povolila zem. škol. rada v Praze výnosem z 11. října 1924 opětne ustanovení st-lky ve školní službě, avšak s podmínkou, že vrátí českému pensijnímu fondu učitelskému odbytné, které jí bylo vyplaceno. Vráťivši odbytné, nastoupila pak st-lka službu školní dnem 1. března 1927.

Podáním z 10. října 1931 žádala st-lka, aby její služební doba od 21. května 1914 do 30. dubna 1924, ztrávená před přerušением služby, byla jí propočítána také do postupu a podle toho byly jí upraveny a doplněny služební požitky. Tento svůj nárok opřela st-lka o ustanovení § 4 zák. č. 455/1919 a § 198 zák. č. 103/1926 ve spojení s §em 17 zák. č. 104/1926 Sb.

Zem. škol. rada výnosem z 14. ledna 1932 žádosti té nevyhověla v podstatě z toho důvodu, že zák. č. 104/1926 Sb. zrušil ustanovením § 23 odst. 1 veškeré předpisy, jimiž se přiznává nárok na zápočet určité doby pro postup — s výjimkou služby v československých legiích — tudíž i předpis § 4 zák. č. 455/1919 Sb. St-lka se vrátila do činné služby teprve dne 1. března 1927, tedy za účinnosti zák. č. 104/1926 Sb., kdy již předpis § 4 zák. č. 455/1919 Sb. neplatil. Také je nerozhodno, že st-lka vrátila odbytné, které jí bylo vyplaceno při odchodu ze školní služby při provdání, neboť zem. škol. rada povolila st-lce návrat do služby školní s podmínkou, že vrátí odbytné, na kterouž podmínku st-lka přistoupila. Ustanovení § 198 zák. č. 103/1926 Sb. dovolává se st-lka neprávem, poněvadž toto ustanovení se týče výslovně převodu při reaktivaci zaměstnanců (učitelů), kteří byli na odpočinku nebo na dovolené s čekatelným, nikoli zaměstnanců (učitelů), kteří službu opustili nebo byli propuštěni, jak učinila st-lka, při jejímž novém ustano-

vení se k předchozí službě nepřihlíží a která do dne nového nastoupení služby školní nebrala ani služné podle dřívějších předpisů ani výslužné z dřívějšího služebního poměru učitelského.

V odvolání dovozovala st-lka, že předpis § 23 odst. 1 zák. č. 104/1926 Sb. zrušil jen předpisy o zápočtu ideálních období a období ztrávených mimo službu učitelskou, nebrání však zápočtu doby skutečně ve službě učitelské ztrávené; nebylo tudíž tímto předpisem zrušeno ani ustanovení § 4 zák. č. 455/1919 Sb. o nároku na zápočet let, ztrávených před provdáním ve službě školní, a to nejen pro výměru výslužného, nýbrž i pro postup platový. St-lka splnila předpoklady tohoto předpisu tím, že vrátila odbytné jí vyplacené, čímž zaplatila do pensijního fondu mnohem více, než by činil pensijní příspěvek za léta před provdáním ve službě školní ztrávená.

Žal. úřad nař. výnosem zamítl odvolání to z důvodů rozhodnutí zem. škol. rady.

Ve stížnosti vytýká se na prvním místě jako vada nař. rozhodnutí, že žal. úřad nezaujal vůbec stanoviska k argumentům uplatněným v odvolání. Nss neuznal však tuto vytýkanou vadu nař. rozhodnutí za vadu podstatnou ve smyslu ustanovení § 6 odst. 2 zák. o s. s., neboť odvolání st-lčino omezilo se pouze na právní vývody, polemizující s právním stanoviskem zem. škol. rady. Z odůvodnění rozhodnutí zem. škol. rady je dostatečně zřejmo, z jaké skutkové podstaty tento úřad vychází i jaké právní stanovisko zaujímá k nároku st-lkou vznesenému. Žal. úřad, převzav důvody rozhodnutí zem. škol. rady, dal tím najevo, že jak po stránce skutkové tak i právní sdílí stanovisko zem. škol. rady, které nepovažuje za vyvrácené právní argumentací odvolání. St-lka tudíž nemohla býti a jak z meritorních vývodů stížnosti je zřejmo ani nebyla v pochybnosti o stanovisku žal. úřadu v konkrétním případě a nebyla jí proto ztížena obrana před nss-em; bylo proto uvedenou námitku vadnosti nař. rozhodnutí uznati bezdůvodnou.

V dalších vývodech v podstatě shodně s obsahem odvolání dovozuje st-lka, že i za účinnosti zák. učit. čís. 104/1926 Sb. má na základě předpisu § 4 zák. č. 455/1919 Sb., po jejím názoru nezrušeného zákonem č. 104/1926 Sb., právní nárok na zápočet let, ztrávených před provdáním ve službě školní pro platový postup.

Tomuto stanovisku stížnosti nemohl nss přisvědčiti.

Normy upravující platové poměry veřejných zaměstnanců státních i učitelů na veřejných školách upravují také zápočet ve službě skutečně ztrávených nebo ideálních, a to jednak pro postup platový v činné službě, jednak pro nárok na výslužné a jeho výměru. V daném případě je na sporu toliko zápočet služební doby, kterou st-lka ztrávila ve školní službě před přerušением této služby, pro zvýšení služného v činné službě.

Před učit. zákonem č. 104/1926 Sb. platilo v Čechách o započítání služební doby, ztrávené před přerušением služby učitelské, do postupu platového ustanovení § 4 posl. odst. zák. paritního z 23. května 1919 č. 274 Sb., podle něhož bylo dáno zem. škol. radě na vůli, aby v takových případech započítala služební dobu již vykonanou.

St-lka opírá však svůj nárok na započítání školní služby, ztrávené před přerušением této služby, o speciální předpis § 4 zák. z 24. července 1919 č. 455 Sb., podle něhož učitelkám, které se při provdání dobro-

volně vzdaly služby učitelské, vrátí-li se opět do činné služby, budou započtena léta před provdáním ve službě školské ztrávená, jestliže zaplatí za tato léta znova pensijní příspěvky.

Podle svého znění zakládá toto ustanovení právní nárok na započtení služebních let, ovšem nepraví se tam výslovně, zda nárok ten se týká započtení pro postup platový, či toliko pro výslužné a jeho výměru — této druhé alternativě by snad nasvědčovalo to, že započtení je podmíněno zaplacením pensijních příspěvků.

Leč nss neměl příčiny pravý smysl cit. ustanovení zákona po této stránce zkoumati, neboť i kdyby bylo možno přisvědčiti stanovisku stížnosti, že cit. ustanovení § 4 zák. č. 455/1919 Sb. normuje právní nárok provdávších se učitelek i na započtení služebních let předchozí školské služby pro platový postup, šlo by tu o předmět, který došel nové úpravy v učit. zák. č. 104/1926 Sb., jenž v § 23 jedná ex professo o započítání doby pro zvýšení služného. V odst. 3 tohoto paragrafu dává se ministru školství a národní osvěty na vůli povolit při prvním neb opětném ustanovení učitele výjimečně započtení určitého období pro zvýšení služného. Toto ustanovení podle svého zcela všeobecného znění dopadá ovšem i na případ opětného ustanovení učitelky, která z důvodu provdání dobrovolně opustila učitelskou službu. S tím pak je ve vnitřní souvislosti také ustanovení odst. 1 § 23 učit. zákona, které prohlašuje za zrušené všechny předpisy, jimiž se přiznává nárok na započtení určité doby pro postup do vyšších požitků (s jedinou výjimkou předpisů o započítávání služby legionářské). Důsledně pak učit. zákon stanoví v § 46, že dnem účinnosti tohoto zákona pozbývají platnosti, pokud tento zákon výslovně jinak nestanoví nebo se z něho jinak nepodává, všechna v jiných předpisech obsažená ustanovení o předmětech, které jsou upraveny v tomto zákoně. Otázka započítání doby pro zvýšení služného je upravena v § 23 učit. zák. a pozbylo tudíž ustanovení § 4 zák. č. 455/1919 Sb., pokud by v něm mohla býti spatřována norma, upravující také zápočet doby pro zvýšení platu v činné službě, platnosti dnem, kdy učitelský zákon vstoupil v účinnost. Nemůže se proto st-ka pro svůj nárok dovolávati tohoto předpisu jako zákonné normy v tomto směru dosud platné.

Má-li stížnost za to, že v ustanovení § 23 odst. 1 učit. zákona jsou míněny jen takové předpisy, kterými bylo normováno započítávání jiných dob pro platový postup učitelů, než doby skutečně ztrávené ve službě školské, nelze názoru tomu přisvědčiti, neboť mu nenasvědčuje ani široké znění nadpisu cit. paragrafu »Započtení pro zvýšení služného«, ani ustanovení odst. 3, který se týká započítávání období také při opětném ustanovení učitele, aniž rozeznává mezi obdobími ztráveným ve službě školské a obdobími jinými, ani konečně princip, vyslovený v § 11 cit. zákona, že učitel obdrží stejně jako při prvním ustanovení i při svém ustanovení opětném jen počáteční služné — ve kterýchžto předpisech se zřejmě předpokládá již dřívější služba učitelská.

Č. 11.464.

Chudinství. — Pracovní právo. — Vzájemný poměr norem: * Ustanovení § 26 domovského zákona č. 105/1863 ř.